

Rinnakkaiset varoitukset – numero kaksi

Profetallisen kudelman paljastaminen: Ilmestyskirjan 14:n sanomien tulkitseminen milleriittihistoriassa ja tänään

Jeff Pippenger
2023-08-08

Kun kymmenen neitsyen vertaus täyttyi milleriittien historiassa, se tapahtui toisen enkelin sanoman aikana. Toisen enkelin sanoma edustaa kahta erillistä sanomaa, sekä niiden kattaman ajanjakson että sanoman tarkoitetun kohdeyleisön suhteen. Toisen enkelin sanoma oli suunnattu protestanttisille kirkkoille, jotka olivat juuri palanneet Roomaan ja tulleet Babylonin tyttäriksi. Keskiyön huuto oli suunnattu nukkuville milleriiteille. Ensimmäinen sanoma oli suunnattu milleriittien ulkopuolelle, toinen heidän sisäpuolelleen. Tämä täyttyy meidän päivinämme kirjaimellisesti.

Ero, joka on pantava merkille meidän päivinämme tapahtuvassa toistossa, on se, että adventismin alussa toisen enkelin sanoma meni ensin milleriittien ulkopuolelle, ja sitten sanoman toinen osa meni milleriittien sisäpuolelle. Adventismin lopussa, kun vertaus jälleen toistuu, toistuu samoin myös toisen enkelin sanoma. Meille kerrotaan tämä suoraan enemmän kuin vain muutaman kerran. Mutta sanoman kaksiosainen luonne on lopussa käänteinen. Ensimmäinen sanoma menee adventismille ja toinen niille, jotka ovat adventismin ulkopuolella. Meille kerrotaan, että Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun enkelin edustama työ ja sanoma on toisen enkelin sanoman toisto.

”Profeetta sanoo: ’Minä näin toisen enkelin tulevan alas taivaasta; hänellä oli suuri valta, ja maa kirkastui hänen kirkkaudestaan. Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon, ja siitä on tullut riivaajien asuinsija’ (Ilmestys 18:1, 2). Tämä on sama sanoma, joka annettiin toisen enkelin kautta. Babylon on kukistunut, ’sillä hän on juottanut kaikille kansoille haureutensa vihan viiniä’ (Ilmestys 14:8). Mitä tuo viini on?—Hänen väärät oppinsa. Hän on antanut maailmalle väärän sapatin neljännen käskyn sapatin sijaan, ja on toistanut sen valheen, jonka Saatana ensimmäiseksi puhui Eevalle Eedenissä—sielun luonnollisen kuolemattomuuden. Monia samankaltaisia erehdyksiä hän on levittänyt laajalle, ’opettaen oppeina ihmisten käskyjä’ (Matteus 15:9).”

”Kun Jeesus aloitti julkisen toimintansa, Hän puhdisti temppelin sen rienaavasta häväistyksestä. Hänen toimintansa viimeisiin tekoihin kuului temppelin toinen puhdistus. Samoin maailman varoittamisen viimeisessä työssä seurakunnille esitetään kaksi erillistä kutsua. Toisen enkelin sanoma kuuluu: ’Kukistunut, kukistunut on Babylon, tuo suuri kaupunki, koska hän on juottanut kaikille kansoille haureutensa vihan viiniä’ (Ilmestys 14:8). Ja kolmannen enkelin sanoman voimakkaassa huudossa kuuluu taivaasta ääni, joka sanoo: ’Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään etkä saisi osaksenne hänen vitsauksiaan. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä’ (Ilmestys 18:4, 5).” Selected Messages, kirja 2, 118.

Toisen enkelin sanoma adventismin alkuvaiheessa on sama sanoma kuin se, jota Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkeli edustaa, ja siinä varoituksessa on kaksi ääntä, jotka julistavat sanoman. Ensimmäinen ääni julistetaan silloin, kun maa kirkastuu hänen kirkkaudestaan, ja jakeessa neljä Johannes kuuli toisen äänen sanovan: ”Lähtekää ulos siitä.”

Milleriläisessä historiassa kehoitus lähteä ulos Babylonista tuli ensin, ja sanoma milleriläisille tuli toisena. Ilmestyskirjan kahdeksannessatoista luvussa juuri toinen ääni eli toinen sanoma puhuttelee niitä, jotka ovat adventismin ulkopuolella. Samoin kuin julistuksessa, että seurakunnille annetaan ”kaksi erillistä kutsua”, havaitsemme myös, että ne kaksi kertaa, jolloin Kristus puhdisti temppelin (Hänen palvelutyönsä alussa ja lopussa), ovat niin ikään vertauskuva adventismin alusta ja lopusta.

Adventismin alku havainnollisti työntekijöiden puhdistamista, mikä auttoi rakentamaan sitä perustusta, jonka laskemiseen William Milleriä käytettiin. Perustus saatettiin valmiiksi toisen enkelin sanoman päättyessä, sillä kolmannen enkelin saapuessa 22. lokakuuta 1844 ne totuudet, joista adventismin perusteet muodostuvat, tulivat ymmärrettäviksi niille, jotka ovat halukkaita kuulemaan.

Perustuksen rakentamistyö päättyi toisen enkelin historian huipentumassa, jolloin ”kaksi erillistä kutsua esitettiin seurakunnille”. Ensimmäinen kutsu oli milleriläisten ulkopuolella, toinen oli milleriläisiä varten. Mutta toinen alku, joka on Adventismin alun kanssa yhdenmukainen, on Kristuksen palvelutyö silloin, kun Hän puhdisti temppelin ensimmäisen kerran. Profeettallinen havainnollistus temppelin puhdistamisesta merkitsee puhdistusta Hänen palvelutyönsä alussa ja lopussa, mikä puolestaan esikuvallistaa Adventismin puhdistusta sen alussa ja lopussa. Kristuksen kaksi temppelinpuhdistusta vastaavat Adventismin alkua ja loppua, mutta Hänen sanomansa oli ainoastaan Hänen liittokansaansa varten, joka oli parhaillaan lopullisesti eroamassa Jumalasta.

Adventismin alku esitti sanoman, joka ilmoitti tuomion alkamisesta, ja adventismin loppu ilmoittaa tuomion päättymisestä. Jeesus puhdisti temppelin ensimmäisellä kerralla ja nuhteli juutalaisia siitä, että he olivat tehneet Hänen huoneestaan ryövärien luolan, mutta temppelin toinen puhdistus tapahtui ”Hänen palvelutyönsä viimeisten tekojen joukossa”. Palvelutyönsä lopussa Hän ei enää sanonut juutalaisille, että he olivat tehneet Hänen Isänsä huoneesta ryövärien luolan, vaan Hän sanoi heille silloin, että heidän huoneensa ”jätettiin heille autioksi”.

Sillä välin kaikista kansoista tulleet palvojat etsiytyivät temppeliin, joka oli vihitty Jumalan palvelemista varten. Kullasta ja jalokivistä loistavana se oli kauneuden ja loiston näky. Mutta Jehovaa ei enää ollut löydettävissä tuosta ihanuuden palatsista. Israel oli kansana erottanut itsensä Jumalasta. Kun Kristus, maallisen palvelutyönsä loppupuolella, katsoi viimeisen kerran temppelin sisäosiin, Hän sanoi: ”Katso, teidän huoneenne on jäävä teille autioksi.” Matteus 23:38. Siihen asti Hän oli kutsunut temppeliä Isänsä huoneeksi; mutta kun Jumalan Poika poistui noiden muurien sisältä, Jumalan läsnäolo vetäytyi iäksi pois temppelistä, joka oli rakennettu Hänen kunniakseen.” Apostolien teot, s. 145.

Temppeli, jonka Hän puhdisti alussa, oli eri temppeli kuin se, jonka Hän puhdisti lopussa. Ensimmäinen temppeli oli Hänen Isänsä huone, mutta toinen temppeli oli juutalaisten huone. Herra teki liiton adventismin kanssa alussa, ja adventisteista tuli pappeja Hänen temppelissään.

Adventismin lopussa he eivät ole enää pappeja, ja heidän huoneensa jätetään autioksi.

Toinen enkeli edustaa kahta sanomaa. Tämä on yksi syy siihen, että sanoma esitetään Babylonin lankeamisena kahdesti. Tämä ei ole ensisijainen syy Babylonin lankeemusta koskevan ilmoituksen kaksinkertaiseen toistamiseen, mutta se on yksi syy. Kuinka se on kaksi sanomaa?

Toinen enkeli saapui vastauksena ensimmäisen enkelin sanoman hylkäämiseen. Kun epäonnistunutta ennustusta, joka määritti vuoden 1843 2300 vuoden profetian päättymiseksi, protestanttiset kirkot käyttivät vääränä sanomana hylätäkseen Millerin sanoman. Millerin sanoma oli ensimmäisen enkelin sanoma. Sen hylkäämisen yhteydessä protestanttiset kirkot, jotka olivat olleet Jumalan seurakuntana erämaassa yli 1260 vuoden ajan, hylättiin ja niistä tuli Babylonin tytär. Tuolloin toinen enkeli saapui sanomineen.

Tähän historiaan, jota tarkastelemme, liittyy useita hyvin tärkeitä seikkoja. On ainakin yksi seikka, jota on kehiteltävä hitaasti, sillä se myötävaikuttaa ratkaisevasti sen Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen sanoman ymmärtämiseen, jota parhaillaan sinetistä avataan. Tästä syystä sisällytän mukaan hyvin tärkeän katkelman tuosta historiasta. Viittaen kahteen lukuun, mutta näiden kahden luvun välissä on myös kolmas tärkeä luku. En sisällytä sitä tähän tässä vaiheessa, jotta tarkastelumme laajuus pysyisi rajattuna.

Huomaa lukiessasi, mille enkelille puhutaan; etsi vaiheittain etenevää koetusprosessia; pane ensimmäisessä kappaleessa merkille, että Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelin profeettalliset ominaisuudet ovat myös ensimmäisen enkelin ominaisuuksia. Huomaa, että yhden sanoman ristiinnaulitseminen on Kristuksen ristiinnaulitsemista, ja huomaa, että kaikki kolme enkeliä esitetään kukin yhtenä enkelinä, mutta keskiyön huudon sanoma on enkelien paljous.

Minulle näytettiin, miten koko taivas oli ottanut osaa siihen työhön, jota maan päällä oli ollut käynnissä. Jeesus antoi voimakkaalle ja väkevälle enkelille tehtäväksi laskeutua alas ja varoittaa maan asukkaita valmistautumaan hänen toiseen ilmestymiseensä. Näin tuon väkevän enkelin lähtevän Jeesuksen läsnäolosta taivaassa. Hänen edellään kulki ylen kirkas ja loistava valo. Minulle kerrottiin, että hänen tehtävänään oli valaista maa kirkkaudellaan ja varoittaa ihmistä Jumalan tulevasta vihasta. Monet ottivat valon vastaan. Jotkut näyttivät olevan hyvin vakavia, kun taas toiset olivat iloisia ja haltioituneita. Valo loisti kaikille, mutta jotkut joutuivat ainoastaan valon vaikutuksen alaisiksi eivätkä ottaneet sitä sydämestään vastaan. Mutta kaikki, jotka ottivat sen vastaan, kohottivat kasvonsa ylöspäin taivasta kohti ja ylistivät Jumalaa. Monet täytyivät suuresta vihasta. Saarnaajat ja kansa liittyivät alhaisten joukkoon ja vastustivat lujasti sitä valoa, jonka väkevä enkeli oli vuodattanut. Mutta kaikki, jotka ottivat sen vastaan, vetäytyivät pois maailmasta ja liittyivät läheisesti yhteen.

”Saatana ja hänen enkelinsä olivat kiihkeästi toimessa pyrkien vetämään kaikkien niiden mielet pois valosta, jotka he vain saattoivat tavoittaa. Joukko, joka hylkäsi sen, jätettiin pimeyteen. Näin enkelin tarkkaavan syvimmillä mielenkiinnolla Jumalan tunnustavaa kansaa, merkitäkseen muistiin sen luonteen, jonka he kehittivät, kun heille esitettiin taivaallista alkuperää oleva sanoma. Ja kun sangen monet niistä, jotka tunnustivat rakastavansa Jeesusta, kääntyivät pois taivaallisesta sanomasta ylenkatseella, pilkalla ja vihalla, enkeli, jolla oli

kädessään pergamenttikäärö, teki tuon häpeällisen merkinnän. Koko taivas täyttyi närkästyksestä, koska Jeesusta halveksittiin hänen tunnustavien seuraajiensa taholta.

”Minä näin luottavaisten pettymyksen. He eivät nähneet Herraansa odotettuna aikana. Jumalan tarkoituksena oli peittää tulevaisuus ja saattaa kansansa ratkaisun paikkaan. Ilman tätä ajankohtaa se työ, jonka Jumala oli tarkoittanut, ei olisi tullut suoritetuksi. Saatana johti hyvin monien mielet kauas tulevaisuuteen. Kristuksen ilmestymiselle julistettu ajanjakso oli omiaan saattamaan mielen vakavasti etsimään nykyistä valmistautumista. Kun aika kului umpeen, ne, jotka eivät olleet täysin vastaanottaneet enkelin valoa, yhtyivät niihin, jotka olivat halveksineet taivaallista sanomaa, ja he kääntyivät pilkaten pettyneiden puoleen. Minä näin enkelien taivaassa neuvottelevan Jeesuksen kanssa. He olivat panneet merkille Kristuksen tunnustautuvien seuraajien tilan. Määrätyn ajan umpeutuminen oli koetellut ja osoittanut heidät, ja sangen monet punnittiin vaa’assa ja havaittiin puuttuviksi. He kaikki tunnustivat äänekkäästi olevansa kristittyjä, mutta kuitenkin epäonnistuivat Kristuksen seuraamisessa miltei kaikessa. Saatana riemuitsi Kristuksen tunnustautuvien seuraajien tilasta. Hänellä oli heidät pauloissaan. Hän oli johtanut enemmistön jättämään suoran polun, ja he yrittivät kavuta taivaaseen jotakin muuta tietä. Enkelit näkivät puhtaat, tahrattomat ja pyhät kaikki sekoittuneina Siionin syntisten ja maailmaa rakastavan ulkokultailijan kanssa. He olivat valvoneet Jeesuksen todellisten rakastajien yli; mutta turmeltuneet vaikuttivat pyhiin.”

Niitä, joiden sydän paloi kaipauksesta, kiihkeästä halusta nähdä Jeesus, heidän nimikristityt veljensä kielsivät puhumasta hänen tulemisestaan. Enkelit katselivat koko tapahtumaa ja tunsivat myötätuntoa jäännöstä kohtaan, joka rakasti Jeesuksen ilmestymistä. Toinen väkevä enkeli sai tehtäväkseen laskeutua maan päälle. Jeesus pani hänen käteensä kirjoituksen, ja hänen tullessaan maan päälle hän huusi: Babylon on kukistunut! kukistunut! Sitten minä näin pettyneiden jälleen muuttuvan iloisiksi ja kohottavan katseensa taivaaseen, odottaen uskossa ja toivossa Herransa ilmestymistä. Mutta monet näyttivät yhä pysyvän tylsyyden tilassa, ikään kuin unessa; kuitenkin saatoin nähdä heidän kasvoillaan syvän murheen jäljen. Pettyneet näkivät Raamatusta, että he olivat viivytyksen ajassa ja että heidän tuli kärsivällisesti odottaa näyn täyttymistä. Samat todisteet, jotka olivat johtaneet heidät odottamaan Herraansa vuonna 1843, saivat heidät odottamaan häntä vuonna 1844. Minä näin, ettei enemmistöllä ollut sitä voimaa, joka oli leimannut heidän uskoaan vuonna 1843. Heidän pettymyksensä oli himmentänyt heidän uskonsa. Mutta kun pettyneet yhtyivät toisen enkelin huutoon, taivaallinen sotajoukko katseli mitä syvimmillä mielenkiinnolla ja pani merkille sanoman vaikutuksen. He näkivät niiden, jotka kantoivat kristityn nimeä, kääntyvän pilkan ja halveksunnan vallassa niiden puoleen, jotka olivat pettyneet. Kun sanat lankesivat pilkkaajan huulilta: Ette ole vielä nousseet ylös! enkeli kirjoitti ne muistiin. Enkeli sanoi: He pilkkaavat Jumalaa.

”Minut ohjattiin jälleen Elian taivaaseenottamisen äärelle. Hänen vaippansa putosi Elisan päälle, ja jumalattomat lapset (tai nuoret) seurasivat häntä pilkaten ja huutaen: Nouse ylös, sinä kaljupää! Nouse ylös, sinä kaljupää! He pilkkasivat Jumalaa, ja saivat siellä rangaistuksensa. He olivat oppineet sen vanhemmiltaan. Ja ne, jotka ovat ivanneet ja pilkanneet ajatusta pyhien ylös menemisestä, saavat osakseen Jumalan vitsaukset ja tulevat ymmärtämään, ettei ole vähäinen asia leikitellä hänen kanssaan.”

”Jeesus valtuutti muita enkeleitä lentämään nopeasti elvyttämään ja vahvistamaan kansansa nuupahtanutta uskoa sekä valmistamaan heitä ymmärtämään toisen enkelin sanoman ja sitä tärkeää tapahtumaa, jonka oli pian määrä tapahtua taivaassa. Näin näiden enkelien saavan Jeesukselta suuren voiman ja valon ja lentävän nopeasti maan päälle täyttämään tehtävänsä avustaa toista enkeliä hänen työssään. Suuri valo loisti Jumalan kansan ylle enkelien huutaessa: Katso, Ylkä tulee, menkää häntä vastaan. Sitten näin noiden pettyneiden nousevan ja, sopusoinnussa toisen enkelin kanssa, julistavan: Katso, Ylkä tulee, menkää häntä vastaan. Enkelien valo tunkeutui pimeyteen kaikkialla. Saatana ja hänen enkelinsä pyrkivät estämään tätä valoa leviämästä ja saavuttamasta sille tarkoitettua vaikutusta. He kiistelivät Jumalan enkelien kanssa ja sanoivat heille, että Jumala oli pettänyt kansan ja että kaikesta heidän valostaan ja voimastaan huolimatta he eivät kykenisi saamaan kansaa uskomaan, että Jeesus oli tulossa. Jumalan enkelit jatkoivat työtään, vaikka Saatana pyrki tukkimaan tien ja vetämään ihmisten mielet pois valosta. Ne, jotka ottivat sen vastaan, näyttivät hyvin onnellisilta. He kohottivat katseensa taivaaseen ja ikävöivät Jeesuksen ilmestymistä. Jotkut olivat suuressa ahdistuksessa, itkivät ja rukoilivat. Heidän katseensa näyttivät olevan kiinnittyneet heihin itseensä, eivätkä he uskaltaneet katsoa ylöspäin.”

Kallisarvoinen valo taivaasta erotti pimeyden heistä, ja heidän silmänsä, jotka olivat epätoivossa kiinnittyneet heihin itseensä, kohotettiin ylöspäin, samalla kun kiittollisuus ja pyhä ilo ilmenivät jokaisesta kasvopiirteestä. Jeesus ja koko enkelijoukko katselivat hyväksyvästi uskollisia, odottavia.

Ne, jotka hylkäsivät ja vastustivat ensimmäisen enkelin sanoman valoa, menettivät toisen valon eivätkä voineet hyötyä siitä voimasta ja kirkkaudesta, jotka liittyivät sanomaan: Katso, Ylkä tulee. Jeesus kääntyi heistä pois synkkänä. He olivat väheksyneet ja hylänneet hänet. Ne, jotka ottivat sanoman vastaan, verhoutuivat kirkkauden pilveen. He odottivat ja valvoivat ja rukoilivat oppiakseen tuntemaan Jumalan tahdon. He pelkäsivät suuresti loukkaavansa häntä. Minä näin saatanan ja hänen enkelinsä pyrkivän sulkemaan tämän jumalallisen valon pois Jumalan kansalta; mutta niin kauan kuin odottavat vaalivat valoa ja pitivät katseensa maasta kohotettuna Jeesukseen, saatamalla ei ollut mitään valtaa riistää heiltä tätä kallisarvoista valoa. Taivaasta annettu sanoma raivostutti saatanan ja hänen enkelinsä, ja ne, jotka tunnustivat rakastavansa Jeesusta mutta halveksivat hänen tulemustaan, pilkkasivat ja ivailen kohtelivat uskollisia, luottavia. Mutta enkeli merkitsi muistiin jokaisen loukkauksen, jokaisen vähättelyn, jokaisen pahoinpitelyn, jonka he saivat osakseen tunnustavilta veljiltään. Hyvin monet korottivat äänensä huutaakseen: Katso, Ylkä tulee, ja jättivät veljensä, jotka eivät rakastaneet Jeesuksen ilmestymistä eivätkä sallineet heidän viipyä hänen toisen tulemisensa äärellä. Minä näin Jeesuksen kääntävän kasvonsa pois niistä, jotka hylkäsivät ja halveksivat hänen tulemustaan, ja sitten hän käski enkeleitä viemään kansansa ulos saastaisten joukosta, etteivät he saastuisi. Ne, jotka olivat kuuliaisia sanomille, erottuivat vapaina ja yksimielisinä. Pyhä ja verraton valo loisti heidän yllään. He luopuivat maailmasta, irrottivat kiintymyksensä siitä ja uhrautuivat maallisten etujensa suhteen. He luopuivat maallisesta aarteestaan, ja heidän huolestunut katseensa suuntautui taivaaseen odottaen näkevänsä rakkaan Vapauttajansa. Pyhä, harras ilo säteili heidän kasvoiltaan ja kertoi siitä rauhasta ja ilosta, joka hallitsi sisimmässä. Jeesus käski enkeleitään menemään ja vahvistamaan heitä, sillä heidän koetuksensa hetki lähestyi. Minä näin, ettei näitä odottavia ollut vielä koeteltu niin kuin heidän täytyi tulla

koetelluiksi. He eivät vielä olleet vapaat erehdyksistä. Ja minä näin Jumalan laupeuden ja hyvyyden siinä, että hän lähetti varoituksen maan ihmisille ja toistuvia sanomia saattaakseen heidät määrättyyn ajankohtaan, johtaakseen heidät ahkeraan itsetutkisteluun, jotta he voisivat riisua itsestään erehdykset, jotka ovat periytyneet pakanoilta ja paavilaisilta. Näiden sanomien kautta Jumala on tuonut kansansa esiin paikkaan, jossa hän voi toimia heidän hyväkseen suuremmassa voimassa ja jossa he voivat pitää kaikki hänen käskynsä....

”Kun Jeesuksen palvelustyö pyhässä päättyi ja hän siirtyi kaikkeinpyhimpään sekä asettui sen arkin eteen, joka sisälsi Jumalan lain, hän lähetti maan päälle toisen väkevän enkelin kolmannen sanoman kanssa. Hän pani kirjakäärön enkelin käteen, ja tämän laskeutuessa maan päälle majesteetissa ja voimassa hän julisti pelottavan varoituksen, hirvittävimmän uhkauksen, mikä ihmiselle on koskaan tuotu. Tämä sanoma oli tarkoitettu saattamaan Jumalan lapset valppailleen ja näyttämään heille koetuksen ja ahdistuksen hetken, joka oli heidän edessään. Enkeli sanoi: He joutuvat läheiseen taisteluun pedon ja sen kuvan kanssa. Heidän ainoa toivonsa iankaikkisesta elämästä on pysyä lujina. Vaikka heidän henkensä on vaakalaudalla, heidän täytyy kuitenkin pitää totuudesta lujasti kiinni. Kolmas enkeli päättää sanomansa näihin sanoihin: Tässä on pyhien kärsivällisyys; tässä ovat ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon. Toistaessaan nämä sanat hän viittasi taivaalliseen pyhäkköön. Kaikkien niiden ajatukset, jotka ottavat vastaan tämän sanoman, suunnataan kaikkeinpyhimpään paikkaan, missä Jeesus seisoo arkin edessä toimittaen viimeistä esirukoustaan kaikkien niiden puolesta, joiden osaksi armo yhä viipyy, sekä niiden puolesta, jotka ovat tietämättään rikkoneet Jumalan lakia. Tämä sovitus tehdään sekä vanhurskaiden kuolleiden että vanhurskaiden elävien puolesta. Jeesus toimittaa sovituksen niiden puolesta, jotka kuolivat saamatta valoa Jumalan käskyistä ja jotka tekivät syntiä tietämättään.”

”Sen jälkeen kun Jeesus avasi Kaikkeinpyhimmän oven, sapatin valo tuli näkyviin, ja Jumalan kansa oli koeteltava ja tutkittava, niin kuin Jumala muinoin koetteli Israelin lapsia, nähdäkseen, pitäisivätkö he hänen lakinsa. Näin kolmannen enkelin osoittavan ylöspäin ja näyttävän pettyneille tien taivaallisen pyhäkön Kaikkeinpyhimpään. He seurasivat Jeesusta uskossa Kaikkeinpyhimpään. Jälleen he ovat löytäneet Jeesuksen, ja ilo ja toivo puhkeavat uudelleen esiin. Näin heidän katsovan taaksepäin ja tarkastelevan menneisyyttä Jeesuksen toisen tulemisen julistuksesta alkaen, kulkien heidän vaelluksensa kautta aina ajan päättymiseen vuonna 1844. He näkevät pettymyksensä selitettynä, ja ilo ja varmuus elävöittävät heitä jälleen. Kolmas enkeli on valaissut menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden, ja he tietävät, että Jumala on totisesti johtanut heitä salaperäisellä kaitselmuksellaan.

Minulle esitettiin, että jäännös seurasi Jeesusta kaikkeinpyhimpään, ja näki arkin ja armoistuimen, ja heidän mielensä vangittiin niiden kirkkaudesta. Jeesus kohotti arkin kannen, ja katso! kivitaulut, joihin kymmenen käskyä oli kirjoitettu. He seuraavat eläviä sanoja; mutta he säikähtävät vapisten, kun näkevät neljännen käskyn elävänä kymmenen pyhän säädöksen joukossa, samalla kun siihen loistaa kirkkaampi valo kuin muihin yhdeksään, ja kirkkauden hohde ympäröi sitä joka puolelta. He eivät löydä sieltä mitään, mikä ilmoittaisi heille, että sapatti olisi kumottu tai muutettu viikon ensimmäiseksi päiväksi. Se kuuluu niin kuin silloin, kun se lausuttiin Jumalan suusta juhlallisessa ja peljättävässä majesteettisuudessa vuorella,

salamoiden leimutessa ja ukkosen jyristessä, ja kun se kirjoitettiin hänen omalla pyhällä sormellaan kivitauluihin. Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti. He hämmästyvät nähdessään, kuinka tarkoin kymmenestä käskystä on pidetty huolta. He näkevät ne asetettuina aivan Jehovan viereen, hänen pyhyytensä varjoamina ja suojaamina. He näkevät polkeneensa jalkoihinsa dekalogin neljättä käskyä ja noudattaneensa pakanoilta ja paavilaisilta periytynyttä päivää sen päivän sijasta, jonka Jehova on pyhittänyt. He nöyrytyvät Jumalan edessä ja surevat menneitä rikkomuksiaan.

”Näin suitsutuksen suitsutusastiassa savuavan, kun Jeesus uhrasi heidän tunnustuksensa ja rukouksensa Isälleen. Ja kun se kohosi, kirkas valo laskeutui Jeesuksen ylle ja armoistuimen päälle; ja ne vakavat rukoilijat, joita vaivasi se, että he olivat havainneet itsensä Jumalan lain rikkojiksi, tulivat siunatuiksi, ja heidän kasvonsa kirkastuivat toivosta ja ilosta. He liittyivät kolmannen enkelin työhön, korottivat äänensä ja julistivat vakavan varoituksen. Mutta aluksi vain harvat ottivat sanoman vastaan, kuitenkin he jatkoivat tarmokkaasti varoituksen julistamista. Sitten näin monien omaksuvan kolmannen enkelin sanoman ja yhdistävän äänensä niiden kanssa, jotka olivat ensin julistaneet varoituksen, ja he ylistivät Jumalaa ja korottivat häntä pitämällä pyhitetyn lepopäivänsä.”

”Monilla, jotka omaksuivat kolmannen sanoman, ei ollut kokemusta kahdesta edellisestä sanomasta. Saatana ymmärsi tämän, ja hänen paha katseensa kohdistui heihin kukistaakseen heidät; mutta kolmas enkeli osoitti heitä kohti Kaikkeinpyhintä paikkaa, ja ne, joilla oli kokemusta aikaisemmista sanomista, osoittivat heille tien taivaalliseen pyhäkköön. Monet näkivät totuuden täydellisen ketjun enkelien sanomissa ja ottivat sen iloiten vastaan. He omaksuivat ne niiden järjestyksessä ja seurasivat Jeesusta uskossa taivaalliseen pyhäkköön. Minulle nämä sanomat esitettiin ankkurina pitämään ruumis lujana. Ja kun yksilöt ottavat ne vastaan ja ymmärtävät ne, he ovat suojattuja Saatanan monilta eksytyksiltä.

”Vuoden 1844 suuren pettymyksen jälkeen Saatana ja hänen enkelinsä olivat ahkerasti toimessa virittääkseen ansoja horjuttaakseen seurakunnan uskoa. Hän vaikutti sellaisten yksilöiden mieliin, joilla oli henkilökohtainen kokemus näistä asioista. Heillä oli nöyryyden ulkokuori. He muuttivat ensimmäistä ja toista sanomaa ja viittasivat tulevaisuuteen niiden täyttymyksenä, samalla kun toiset viittasivat kauas menneisyyteen väittäen, että ne olivat siellä tähtyneet. Nämä henkilöt vetivät kokemattomien mielet pois ja horjuttivat heidän uskoaan. Jotkut tutkivat Raamattua yrittäen rakentaa itselleen oman uskon, riippumattoman seurakunnasta. Saatana riemuitsi tästä kaikesta, sillä hän tiesi, että niihin, jotka irrottautuivat ankkurista, hän saattoi vaikuttaa erilaisilla eksytyksillä ja ajella heitä opin tuulten mukana. Monet, jotka olivat olleet johtavassa asemassa ensimmäisen ja toisen sanoman aikana, kielsivät ne, ja jakaantumista ja hajannusta oli kautta koko seurakunnan. Sitten minä näin Wm. Millerin. Hän näytti hämmentyneeltä ja oli murheen ja ahdistuksen painama kansansa tähden. Hän näki joukon, joka vuonna 1844 oli ollut yksimielinen ja rakastava, menettävän rakkautensa toisiaan kohtaan ja asettuvan toisiaan vastaan. Hän näki heidän lankeavan takaisin kylmään, luopuneeseen tilaan. Murhe kulutti hänen voimansa. Minä näin johtavien miesten tarkkailevan Wm. Milleriä ja pelkäävän, että hän omaksuisi kolmannen enkelin sanoman ja Jumalan käskyt. Ja aina kun hän kallistui kohti taivaasta tulevaa valoa, nämä miehet laativat jonkin

suunnitelman vetääkseen hänen mielensä pois siitä. Minä näin inhimillisen vaikutuksen olevan toiminnassa pitämään hänen mielensä pimeydessä ja säilyttämään hänen vaikutusvaltansa heidän keskuudessaan. Lopulta Wm. Miller korotti äänensä taivaasta tulevaa valoa vastaan. Hän epäonnistui siinä, ettei ottanut vastaan sanomaa, joka olisi täysin selittänyt hänen pettymyksensä ja luonut valoa ja kirkkautta menneisyyteen, mikä olisi elvyttänyt hänen uupuneet voimansa, kirkastanut hänen toivonsa ja johtanut hänet kirkastamaan Jumalaa. Mutta hän nojautui inhimilliseen viisauteen jumalallisen sijasta, ja koska hän oli murtunut Mestarinsa asian hyväksi tehdystä rasittavasta työstä ja iän heikentämä, hän ei ollut yhtä vastuullinen kuin ne, jotka pitivät hänet poissa totuudesta. He ovat vastuullisia, ja synty lepää heidän päällään. Jos Wm. Miller olisi voinut nähdä kolmannen sanoman valon, monet asiat, jotka näyttivät hänestä synkiltä ja salaperäisiltä, olisi selitetty. Hänen veljensä tunnustivat niin syvää rakkautta ja kiinnostusta häntä kohtaan, että hän ajatteli, ettei voinut irrottautua heistä. Hänen sydämensä kallistui totuuden puoleen; mutta sitten hän katsoi veljiinsä. He vastustivat sitä. Saattoiko hän irrottautua niistä, jotka olivat seisseet hänen rinnallaan ja hänen kanssaan olkapää olkapäätä vasten julistamassa Jeesuksen tulemusta? Hän ajatteli, etteivät he varmasti johtaisi häntä harhaan.”

”Jumala salli hänen joutua Saatanan vallan alle ja kuoleman hallita häntä. Hän katki hänet hautaan, pois niiden ulottuvilta, jotka alituisesti vetivät häntä pois Jumalasta. Mooses erehtyi juuri silloin, kun hän oli astumaisillaan luvattuun maahan. Samoin minä näin, että Wm. Miller erehtyi juuri ollessaan pian astumassa taivaalliseen Kanaaniin, salliessaan vaikutusvaltansa kääntyä totuutta vastaan. Toiset johdattivat hänet tähän. Toisten on tehtävä siitä tili. Mutta enkelit vartioivat tämän Jumalan palvelijan kallisarvoista tomua, ja hän on tuleva esiin viimeisen pasuunan soidessa.

”Näin joukon, joka seisoi hyvin varjeltuna ja lujana eikä millään tavoin antanut tukeaan niille, jotka tahtoisivat horjuttaa seurakunnan vakiintunutta uskoa. Jumala katseli heitä hyväksyvästi. Minulle näytettiin kolme askelta — yksi, kaksi ja kolme — ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomat. Enkeli sanoi: Voi sitä, joka siirtääkin yhden kiven tai liikauttaa nuppineulaakaan näissä sanomissa. Näiden sanomien oikea ymmärtäminen on elintärkeää. Sielujen kohtalo riippuu siitä, miten ne otetaan vastaan. Minut johdatettiin jälleen alas näiden sanomien kautta, ja näin, kuinka kalliisti Jumalan kansa oli ostanut kokemuksensa. Se oli saavutettu suuren kärsimyksen ja ankaran taistelun kautta. Askel askeleelta Jumala oli vienyt heitä eteenpäin, kunnes oli asettanut heidät lujalle, horjumattomalle perustalle. Sitten näin yksilöitä, jotka lähestyessään perustaa, ennen sille astumistaan tutkivat sen perustusta. Jotkut astuivat sille heti iloiten. Toiset alkoivat moittia perustan laskemista. He toivoivat tehtävän parannuksia, ja silloin perusta olisi täydellisempi ja kansa paljon onnellisempi. Jotkut astuivat pois perustalta ja tutkivat sitä, sitten moittivat sitä ja väittivät, että se oli laskettu väärin. Näin, että lähes kaikki seisoivat lujina perustalla ja kehottivat niitä muita, jotka olivat astuneet siltä pois, lakkaamaan valituksistaan, sillä Jumala oli mestarirakentaja, ja he taistelivat häntä vastaan. He kertoivat Jumalan ihmeellisestä työstä, joka oli johtanut heidät lujalle perustalle, ja yksimielisesti lähes kaikki kohottivat katseensa taivaaseen ja kirkastivat Jumalaa suurella äänellä. Tämä vaikutti muutamiin niistä, jotka olivat valittaneet ja jättäneet perustan, ja jälleen he nöyryin katsein astuivat sille.”

Minut johdatettiin takaisin Kristuksen ensimmäisen tulemuksen julistukseen. Johannes lähetettiin Elian hengessä ja voimassa valmistamaan tietä Jeesuksen tulemiselle. Ne, jotka hylkäsivät Johanneksen todistuksen, eivät hyötäneet Jeesuksen opetuksista. Heidän vastustuksensa hänen ensimmäisen tulemuksensa julistusta kohtaan asetti heidät sellaiseen asemaan, etteivät he voineet helposti ottaa vastaan vahvinta todistusta siitä, että hän oli Messias. Saatana johti niitä, jotka hylkäsivät Johanneksen sanoman, menemään vielä pitemmälle, hylkäämään Jeesuksen ja ristiinnaulitsemaan hänet. Näin tehdessään he asettivat itsensä sellaiseen asemaan, etteivät voineet vastaanottaa siunausta helluntaipäivänä, joka olisi opettanut heille tien taivaalliseen pyhäkköön. Temppelein esiripun repeäminen osoitti, ettei juutalaisten uhreja ja säädöksiä enää otettaisi vastaan. Suuri Uhri oli uhrattu, ja se oli hyväksytty, ja Pyhä Henki, joka laskeutui helluntaipäivänä, siirsi opetuslasten mielet maallisesta pyhäköstä taivaalliseen, johon Jeesus oli mennyt oman verensä kautta ja vuodattanut opetuslastensa ylle sovituksensa hyödyt. Juutalaiset jätettiin täydellisen petoksen ja täyden pimeyden valtaan. He menettivät kaiken sen valon, joka heillä olisi voinut olla pelastussuunnitelmasta, ja luottivat edelleen hyödyttömiin uhreihinsa ja uhritoimituksiinsa. He eivät voineet hyötyä Kristuksen välitystyöstä pyhässä paikassa. Taivaallinen pyhäkkö oli tullut maallisen sijalle, mutta heillä ei ollut mitään tietoa tiestä taivaalliseen.

Monet katsovat kauhistuen sitä menettelyä, jota juutalaiset noudattivat Jeesusta kohtaan hylätessään hänet ja ristiinnaulitessaan hänet. Ja lukiessaan kertomusta siitä häpeällisestä pahoinpitelystä, jonka kohteeksi hän joutui, he ajattelevat rakastavansa Kristusta eivätkä olisi kieltäneet häntä Pietarin tavoin tai ristiinnaulinneet häntä juutalaisten tavoin. Mutta Jumala, joka on nähnyt heidän tunnustetun myötätuntonsa Poikaansa kohtaan, on koetellut heitä ja saattanut koetukselle sen rakkauden, jota he tunnustivat tuntevansa Jeesusta kohtaan.

“Koko taivas seurasi syvimmällä mielenkiinnolla sanoman vastaanottamista. Mutta monet, jotka tunnustavat rakastavansa Jeesusta ja jotka vuodattavat kyyneleitä lukiessaan kertomusta rististä, sen sijaan että ottaisivat sanoman vastaan ilolla, kiivastuvat vihasta, pilkkaavat ilosanomaa Jeesuksen tulemukselta ja julistavat sen harhaksi. He eivät tahtoneet olla yhteydessä niihin, jotka rakastivat hänen ilmestymistään, vaan vihasivat heitä ja sulkiivat heidät seurakunnista ulos. Ne, jotka hylkäsivät ensimmäisen sanoman, eivät voineet hyötyä toisesta eivätkä hyötäneet keskiön huudosta, jonka oli määrä valmistaa heidät astumaan uskon kautta Jeesuksen kanssa taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhimpään. Ja hylätessään kaksi edellistä sanomaa he eivät voi nähdä mitään valoa kolmannen enkelin sanomassa, joka osoittaa tien kaikkeinpyhimpään. Näin, että nimikristilliset kirkot, niin kuin juutalaiset ristiinnaulitsivat Jeesuksen, olivat ristiinnaulinneet nämä sanomat, eikä heillä sen tähden ole mitään tietoa taivaassa tapahtuneesta liikkeestä eikä tiestä kaikkeinpyhimpään, eivätkä he voi hyötyä Jeesuksen siellä tapahtuvasta esirukouksesta. Niin kuin juutalaiset, jotka uhrasivat hyödyttömiä uhrejaan, he lähettävät hyödyttömät rukouksensa siihen osastoon, jonka Jeesus on jättänyt, ja Saatana, mieltynään Kristuksen tunnustajien petokseen, kietoo heidät paulaansa, omaksuu uskonnollisen luonteen, vetää näiden kristityiksi tunnustautuvien mielet puoleensa ja toimii voimallaan, merkeillään ja valheellisilla ihmeillään. Toisia hän pettää yhdellä tavalla ja toisia toisella. Hänellä on erilaisia eksytyksiä valmiina vaikuttamaan erilaisiin mieliin. Jotkut katsovat kauhistuen yhtä petosta, samalla kun he helposti ottavat vastaan toisen. Saatana pettää joitakuita spiritismin kautta. Hän tulee myös valkeuden enkelinä ja levittää vaikutustaan yli

maan. Näin kaikkialla väärä herätyksiä. Kirkot olivat haltioissaan ja pitivät sitä Jumalan ihmeellisenä toimintana heidän hyväkseen, vaikka se oli toinen henki. Se hiipuu pois ja jättää maailman ja kirkon huonompaan tilaan kuin ennen.”

“Näin, että Jumalalla oli vilpittömiä lapsia nimellisten adventistien ja langenneiden kirkkojen keskuudessa, ja että sekä palvelijat että kansa tullaan vielä kutsumaan ulos näistä kirkkoista, ennen kuin vitsaukset vuodatetaan, ja he omaksuvat totuuden iloiten. Saatana tietää tämän, ja ennen kolmannen enkelin voimallista huutoa hän nostattaa kiihtymystä näissä uskonnollisissa yhteisöissä, jotta ne, jotka ovat hylänneet totuuden, saattaisivat luulla Jumalan olevan heidän kanssaan. Hän toivoo voivansa eksyttää vilpittömät ja saada heidät ajattelemaan, että Jumala yhä toimii kirkkojen hyväksi. Mutta valo on loistava, ja jokainen vilpitön jättää langenneet kirkot ja asettuu jäännöksen rinnalle.” *Spiritual Gifts*, volume 1, 151–172.

Tässä kohdassa on niin monia tärkeitä totuuksia, mutta käytän tätä kohtaa erottaakseni joitakin milleriläisen historian sanomien ominaispiirteitä, jotta ymmärtäisimme, kuinka ne ovat meidän historiamme esikuvia. Kaikilla Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmella enkelillä on sanoma käsissään. Toinen ja kolmas enkeli tunnistetaan siitä, että heillä on mukanaan ”kirjakäärö” heidän laskeutuessaan sanomansa kanssa. Kukin enkeli edustaa sanomaa, ja kunkin sanoman saapuminen aiheuttaa vaikutuksen.

Jatkamme tätä aihetta seuraavassa artikkelissa.